

Τῆ ἰΓ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου ἐκαντοτάρχου (α' αἰ.). Ἱεροθέου ὁσίου ἐκ Καλαμῶν (†1745).

* * * * *

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἀπολυτίκια.

Τῶν Ἑγκαίνιων.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Ω ς του α νω στε ρε ω μα τος την ευ πρε πει αν $\frac{6}{2}$
και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα $\frac{6}{2}$ του

 Α γι ου σκη νω μα τος της δο ξης σου Κυ ρι ε Δ

 κρα ται ω σον αυ το εις αι ω να αι ω ω ω νος Δ

 και προσ δε ξαι η μων τας εν αυ τω α παυ στως προσ α

 γο με νας σοι δε η η η σεις ε πρε σβει αις της Θε

 ο το κου η παντων ζω η και α να στασις ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-Ϟ

Τ

 ον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α γα θο

 ο ο τη τος Δ ον ε δω ρη σω η μιν τοις α να ξι οις

 Κυ ρι ε ε σοι προσ α γο μεν εις πρε σβει ει αν Δ σω ζε

 τους βα σι λεις και την πο λιν σου ε ει ρη νευ ον τας

 δι α της Θε ο το ο ο κου μο νε φι λαν θρω πε

 ε ε Δ

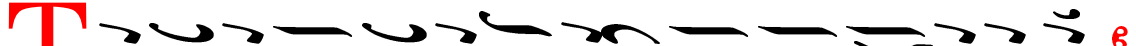
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Ϟ

Τ

 α παν τα ε φω τι σε τη πα ρσ σι α Χρι στος ε

τον κο σμον α νε και νι σε Πνευ μα τι θει ω αυ
 τϑ ^Δ ψυ και εγ και νι ζον ται ^ε οι κος γαρ α νε τε
 θη νυν εις δο ξαν Κυ ρι ς ^Δ εν θα και εγ και νι
 ζει των πι στων τας καρ δι ας ^ε Χρι σος ο Θε ος η
 μων εις σω τη ρι αν πι στω ων ^ε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ.

Ε ορ τι ος ση με ρον των Εγ και νι ων πιστοι ^ε
 η με ρα κα τε λα βε την εκ λο γην τϑ Χρι στϑ ^Δ
 η μας και προ τρε πε ται ^ε παν τας εγ και νι σθη ναι και φαι
 δρω τω προ σω πω ^Δ α σμα τα τω Δε σπο τη εκ μυ
 χϑ της καρ δι ας ^ε α σαι πι στως ως λυ τρω τη και
 η μας εγ και νι ζον τι ^ε

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιριμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς
κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Γερμανοῦ.

ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου,
- » ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντι-
- » σον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει
- » τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγάλλου οὐρανέ, καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω, ὁ πανάγιος Σταυρός, προέρχεται ἡμᾶς, ἀγιάζων ἐν χάριτι, τοῦτον κατασπαζομένους, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, καὶ τῆς πάντων θεώσεως αἴτιον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βαδίζεις εὐσεβῶς, τὴν οὐράνιον τρίβον, ἐνδυνάμωσον ἡμᾶς, πανάγιε Σταυρέ, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σε, ὅπως τὰ τῶν ἐναντίων, ἀποκλίναντες βάραθρα, κοινωνοὶ θείας δόξης γενώμεθα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γνωστοὶ τῷ Ποιητῇ, διὰ σοῦ γεγονότες, πανσεβάσμιε Σταυρέ, καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, προσπτυσσόμεθα πάντοτε, σὲ προκείμενον ὁρῶντες, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμεθα, τὸν παναίτιον Λόγον δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον τὴν κληρουχίαν τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Κανὼν τῶν Ἑγκαινίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ στύλω, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσαν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι ναόν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως φάλλομεν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐ νόμω, ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσσει χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οἷ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῶν θαυμάτων σου τὸ κλέος μέλπω, μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἴππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταύτην σου τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν κοίμησιν, καὶ ὑπέρολαμπρον μνήμην, καὶ ἱεράν πανήγυριν, τοὺς πανηγυρίζοντας, ταῖς εὐχαῖς σου φώτισον, Ἱεράρχα θεομακάριστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥφθης καὶ πρὸς τελείας, σοφὴ μύσεως, ταῖς ἐλεημοσύναις, καὶ ταῖς εὐχαῖς Κορνήλιε, σχολάζων πανόλβιε, καὶ τὸν πάντων Κύριον, διανοίας ζητῶν εὐθύτητι.

Δόξα.

Νόμους τοὺς σωτηρίου, σαφῶς ἐξέμαθες, τοῦ σαρκὶ ἐνωθέντος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, τοῦ τῶν Ἀποστόλων σε, Κορυφαίου νεύσεσι, τοῦ Δεσπότη Μάκαρ μύσαντος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θέλγεις πιστῶν καρδίας, ἀεὶ δοξάζειν σε, ἀκορέστῳ ἐφέσει, Θεογεννήτορ Δέσποινα· δόξα χρηματίζεις γάρ, τῶν βροτῶν κυήσασα, τὸν τῆς δόξης Κύριον ἄχραντε.

Προεόρτιος. Ῥδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα,

» ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ

» Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξαν Χριστοῦ σε, χρηματίσαντα πίστει δοξαζόμεν, δοξαζόμενοι ταῖς σαῖς, δεδοξασμένε Κυρίου Σταυρέ, σεπταῖς περιπτύξεσι, καὶ φωτιζόμενοι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν εὐφροσύνῃ, προσελθόντες πιστοὶ ἀρυσώμεθα, ὡς ἐκ κρήνης καθαρᾶς Σταυροῦ αἰίζωα νάματα, καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζωὴ ὑπάρχων, Ἰησοῦς κρεμασθεὶς τεθανάτωται, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ· ὃν νῦν πιστῶς προσπτυσσόμενοι, πάθη ἀποφεύγομεν, θανάτου πρόξενα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπιφανείσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον· ἀμαρτίας τὰς σειράς, ἀγνή Παρθένε διάρρηξον· σῶσόν με κυήσασα, τὸν Πανοικτίρμονα.

Τῶν Ἐγκαινίων. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεμέλιόν σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρρύαγες ἔχουσα, τῷ σῶ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέδειξας Ἀγαθέ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἅγίου τὸν φωτισμόν, μετέλαβες Πνεύματος, καὶ τὴν θείαν χάριν ἐκ θείου στόματος, ὅλην εἰσεδέξω πανοικί, τοῦ θείου Κορυφαίου, ἐπιστασίαις καταγγέλλοντος, τὰ σωτηριώδη διδάγματα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑψώθης ταῖς ἀρεταῖς, ὡς κέδρος ὑψίκομος, καὶ καρποὺς εὐώδεις ἡμῖν προσήνεγκας, τὴν τῶν διδασμάτων παροχὴν, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, καὶ ἰαμάτων τὴν ἐνέργειαν, μάκαρ Ἱεράρχα Κορνήλιε.

Δόξα.

Μεγίστης ἀξιωθείς, εὐκλείας Κορνήλιε, σὺν τῷ Κορυφαίῳ καὶ ἄλλοις πλείοσιν, ἔδραμες κηρύττων πανταχοῦ, τὸ κήρυγμα τὸ θεῖον· δι' οὗ ἡμεῖς φωταγωγούμενοι, σκότους ἀγνωσίας ἐρρύσθημεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄγνειας φωτοειδὲς γεγένησαι σκῆνωμα, καὶ τὸν φωτοδότην φέρεις σαρκούμενον, ἄνθρωπον ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, διὰ φιλανθρωπίαν, καὶ τὴν φθορὰν ἐξαφανίσαντα, ἄφθορε βροτῶν ἢ ἀνάκλησις.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν Θεὸς παρέδειξε, καὶ ὁ θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῆ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει Σολομὼν ἐν θυσίαις· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὴν νέαν Ἱερουσαλήμ, τῇ πίστει καταφυγόντες δαυϊτικῶς, δῶμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς,

αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν περ ἡμάρτομεν.

Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει· καὶ πιστοὺς, καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Δόξα.

Τοῦ Ἁγίου. Ὅμοιον.

Ἀπαρχὴν ἁγίαν σε, ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἔθνων ἐδέξατο, καταφωτίζοντα αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν, Ἱερομύστα θεόφρον Κορνήλιε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς, τοῦ οἴκου σου ἄχραντε εὐλογημένη ἀγνή, Παρθένε πανύμνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σὲ Θεοτόκε, αἰτούμέν σε τοῦ πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι ἀπαύστως, αὐτῷ τῷ σαρκωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· * Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν γόνος φησὶ καθυπογράφων· Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός, ἐν ἀληθείας χάριτι. Ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες, οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν· * Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Νόμον παλαιὸν Ἰσραὴλ πληρῶν νέος,

Ἐγκαινίοις σοι τάφον τιμᾶ, Λόγε.

Τύχθη ἀναστάσεως τρισκαιδεκάτῃ καινισμός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ

έκατοντάρχου. (α' αϊ.)

Στίχ. Ζωῆς ἀπίστου Κορνήλιον ἐξάγεις,

Πιστῶν ἀπαρχὴν τῶν ἀπ' ἔθνων, Χριστέ μου.

Οὗτος ἐν τοῖς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων χρόνοις ὑπῆρχεν· ὅς, βίον μετερχόμενος ἀνεπίληπτον, εἶδεν Ἄγγελον προτρεπόμενον αὐτῷ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον μετακαλέσασθαι καὶ παρ' αὐτοῦ ἀκοῦσαι ἃ δεῖ. Καὶ δὴ παραγενόμενος ὁ Πέτρος πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τοῖς τε συνεληλυθόσι καὶ αὐτῷ προσειπὼν, κατηχήσας τε καὶ βαπτίσας, τὴν προστασίαν τῆς Σκέψεως πόλεως ἐγχειρίζει· ἦν εὐρῶν κατείδωλον, χάριτι Χριστοῦ πάντας ἐβάπτισε, καὶ αὐτὸν τὸν ἄρχοντα Δημήτριον, πανοικί τῷ Χριστῷ πεπιστευκότα. Ὅθεν ἀποστολικῶς τὸν βίον διανύσας, πρὸς Κύριον ἀπέρχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀπολογητοῦ καὶ μάρτυρος Ἀριστείδου τοῦ Ἀθηναίου, ἀγχόνῃ τελειωθέντος. (†120)

Στίχ. Ἀριστεὺς ὀφθεῖς ἀθλητῶν, Ἀριστείδη,

Κλεινῶν Ἀθηνῶν ἐπορφύρωσας χθόνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κρονίδου, Λεοντίου, Σεραπίωνος, τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. (~†237)

Στίχ. Ὑπῆρξεν ἄθλος ἢ θάλασσα καὶ τάφος,

Σεραπίωνι, Κρονίδῃ, Λεοντίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Στράτωνος τοῦ ἐν Νικομηδεῖᾳ. (†315)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σελεύκου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ, Γορδιανοῦ, Μακρόβιου, Ζωτικῶ, Ἡλεί, Λουκιανοῦ καὶ Οὐαλεριανοῦ, τῶν ἐν Μοισίᾳ. (~†320)

Στίχ. Τὸν Γορδιανὸν καὶ Σέλευκον θηρίοις,

Οἱ θηριώδεις ἐκδιδοῦσιν ἀγρίοις.

Ὁ Μακρόβιος τὸν μακρὸν ποθῶν βίον,

Θηρῶν ὁδοῦσι τὸν βραχὺν λείπει βίον.

Σὺν Λουκιανῷ Ζωτικὸν στέφους ἔρωσ,

Ἐρᾶν ἐποίει καὶ στεφανοῦντος ξίφους.

Λύπη παρῆλθεν ὁ πρὶν Ἡλεῖ τὸν βίον,

Ἡλεῖ δὲ μάρτυς σὺν χαρᾷ θνήσκει ξίφει.

Οὐαλλέριος ἐκ πόθου τῶν Μαρτύρων,

Θνήσκει πρὸς αὐτῷ τῷ τάφῳ τῶν Μαρτύρων.

Ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων Μητροπόλει, τοῦ μακαρίου Κρονίδου Διακόνου ἀναλάμψαντος, ἐπίστευσαν δι' αὐτὸν Λεόντιος καὶ Σεραπίων· ἐν δὲ Γαλατίᾳ τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀπίστῳ, Σέλευκος, Οὐαλεριανός, Μακρόβιος καὶ Γορδιανός· Στράτων δὲ ἐν Νικομηδεῖᾳ τῆς Βιθυνίας. Καὶ οἱ μὲν Κρονίδης, Λεόντιος καὶ Σεραπίων, ἐν Αἰγύπτῳ, μετὰ πλείστας βασάνους, δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπερρίφησαν· καὶ τὰ τούτων λείψανα τῇ ξηρᾷ διασωθέντα, δι' ὀπτασίας Ἄγγελοι πιστοῖς ἀνδράσι τῇ γῆ καλύψαι προσέταξαν. Οἱ δὲ ἐν Γαλατίᾳ Σέλευκος, Μακρόβιος καὶ Γορδιανός, διὰ τοῦ ἐκεῖσε ἄρχοντος, πυρὶ καὶ ξίφει, διαφόροις τε στρέβλαις τιμωρηθέντες, τέλος θηρίοις βορᾶ ἐξετέθησαν καὶ τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Ὁ δὲ τῆς Βιθυνίας ἄρχων, δύο φυτῶν κλάδους ἐπὶ τὸ αὐτὸ κυρτώσας, μετὰ τὸ πολλὰ τιμωρήσασθαι τὸν ἅγιον Στράωνα, ἐκατέρας αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐν αὐτοῖς

προσέδησε· και ἀθρόον κελεύσαντος ἀπολυθῆναι τοὺς κλάδους εἰς τὸν ἴδιον τόπον, διεμερίσαντο τὸν Ἅγιον, και οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Οἱ δὲ Ζωτικὸς, Ἦλει και ὁ Λουκιανὸς, κατὰ τὴν Τομέων πόλιν, προστάξει Μαξίμου τοῦ ἡγεμόνος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, ξίφει ἐτελειώθησαν. Ὁ δὲ Οὐαλεριανὸς, ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν Ἀγίων θρηγῶν, ἐτελειώθη. Ἦθλησαν δὲ οὗτοι πάντες ἐπὶ Λικινίου τοῦ τυράννου, ἐν ἔτει 315.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ ἐν τῇ Ἀγρείᾳ, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (ἀρχαὶ θ' αἰ.)

Στίχ. Ραγεῖς ὁ Πέτρος τῇ λύσει τοῦ σαρκίου,

Πρὸς ἀρῶραγῇ μετῆλθε τὸν Θεὸν πέτραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φιλίππου, πατρὸς τῆς ἁγίας Εὐγενίας τῆς ἐν Ῥώμῃ. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λιτορίου (Litorius), ἐπισκόπου Τουρώνης (Tours) ἐν Γαλλίᾳ. (†370)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαυριλίου (Maurilius), ἐπισκόπου Ἀνδεκαβόρου (Andecavorum, Angers) ἐν Γαλλίᾳ. (†453)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἐπισκόπου Αὐγουστοδούνου (Augustodunum, Autun) ἐν Γαλλίᾳ. (~†550)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀμάτου (Amatus), ἀ' ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Ῥομαρικῶν ὀρέων (Romarici Mons, Remiremont) ἐν Γαλλίᾳ. (†627)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βενερίου (Venerius) τοῦ ἐρημίτου, ἡγουμένου νήσου Τήνου (Tino) ἐν τῷ κόλπῳ Γενοῦης (Genoa) ἐν Ἰταλίᾳ. (~†630)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κολουμβίνου (Columbinus), ἡγουμένου Λούρης (Lure) ἐν Γαλλίᾳ. (~†680)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀμάτου (Amatus), ἡγουμένου Ἀγαούνου (Agaunum), εἶτα ἰ' ἐπισκόπου Σεδούνου (Sedunum, Sion) ἐν Ἑλβετίᾳ. (†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βαρσενορίου (Barsenorius), ἡγουμένου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (La-Croix-Saint-Leuffroi) ἐν Γαλλίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Χεδβίγης (Hedwig), ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Χέρβορδ (Herford) ἐν Βεστφαλίᾳ (Westphalia) τῆς Γερμανίας. (~†887)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βιλφρίδης (Wilfrida), ἡγουμένης τοῦ ἀββαείου Βίλτον (Wilton, Wulfthryth) ἐν Ἀγγλίᾳ. (~†988)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Πρισλὸπ τῆς Ῥουμανίας ἀσκήσαντος. (ιϚ' αἰ.)

Στίχ. Νηστείαις βιοῦς και ἀσκήσεσι πλείστοις,

Ἰωάννης εἴληφε και μάρτυρος στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Κορνηλίου, Διονυσίου καὶ Μισαήλ, τῶν ἐν Παντᾶν Ὀλονετς ἀσκησάντων. (15' αἰ.)

Στίχ. Οἱ τρεῖς ἀσκηταὶ Τριάδος τῇ δυνάμει,
Τὸν πολυμήχανον ἀπέκτεινον ὄφιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Κετεβάν, εὐσεβεστάτης βασιλίσης τῆς Ἰβηρίας, ἣτις πολλαῖς βασάνοις πρῶτον ὑποβληθεῖσα, εἶτα ἀπανθρώπως ἐστραγγαλίσθη ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων Περσῶν. (†1624)

Στίχ. Χριστὸν ποθῶ καὶ τὴν Αὐτοῦ Βασιλείαν,
Κετεβάν κραυγάζουσα ἐστραγγαλίσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου τοῦ νέου, ἐν τῇ κατ' Ἄθω ἱερᾷ μονῇ τῶν Ἰβήρων ἀσκήσαντος, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος. (†1745)

Στίχ. Ἱερόθεε ἱερὸς Θεῷ γίνη,
Κτείνας τὰ πάθη ἐγκρατείας τοῖς πόνοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

ᾠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ
δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πεζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ' Νη

Ρ ^{Νη} αβδος εις τυυπον τριμυστηριου παρα
 λαμβανεται ^{Νη} τωβλασταγαροπροκρινειειτον
 ιερεεα ^{Νη} τηστειρευουσηδεπρωηνεκ
 κλησιανυνε ^{Νη} ξηνηθηησε ^{Νη} ξυλονσταουρουεισκρα
 τοςκαιστε ^{Νη} ρεωωμα

ὠδὴ δ'

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε ^{Γα} ισακηηκοα ^{Γα} Κυριε ^{Γα} τηςοικονομιας
 αστομυστηριον ^{Νη} κατενοησαταεργα
 σα ^{Γα} καιε ^{Γα} δοξασαστηνθεοτητα ^{Γα}

ὠδὴ ε'

Ἦχος πλ' Νη

Ω ^{Νη} τρισμακαριισον ^{Νη} ξυυλον ^{Νη} ενωε
 τα ^{Νη} ααθη ^{Νη} Χριστος ^{Νη} οβασιλευςκαι ^{Νη} Κυριος ^{Νη}
 διουπεπτωκεν ^{Νη} οξυλωαπατηησας ^{Νη} το
 ενσοιδε ^{Νη} λεασθεις ^{Νη} θεωτωπροσπαγε ^{Νη} εντισαο
 κι ^{Νη} τω ^{Νη} πα ^{Νη} ρε ^{Νη} χο ^{Νη} ον ^{Νη} τι ^{Νη} την ^{Νη} ει ^{Νη} ρη ^{Νη} νη ^{Νη} νται ^{Νη} ψυ ^{Νη} χαι ^{Νη} η
 η ^{Νη} μων ^{Νη}

ὠδὴ 5'

Nοτιουθηροος ενσπλαααγχοις πα
 λαμας Ιωναςταυροειδωσδιεκπεταα
 σασ τοσωτηριον πααθοςπροδιετυυ
 πασαφωσ οοθεντριημερος εκδυς τηνυ
 περκοσμιον Αναζασινυπεζωγραφηησεν
 τσασαρκιπροσπαγεντοςΧριστς υυτς Θεου και
 τριημερωεγεεερσει τονκοοσμονφωτι
 σααντος

ὠδὴ 6'

Eκνονπροσταγματυραννδυσε
 βςλαςεκλονησεπνεοναπειληςκαιδυσφη
 μιιαασθεοστυγς ομωστρεις Παιδας εκε
 δειματωωωσεθυμοοσθηριωδηςουπυρ
 βρομιοναλλανηχεντιδροσοβωλω Πνευμα
 τιπυρισυνοντεςεψαααλλον ουπερ
 υμνητος τωνπατερωνκαιημων Θεος ευ

λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ξρ γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρας Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τ ἡν τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τ ἡν τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια
φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο
τοκον σεεμεγαλυνοομεν

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ραδει σος
 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
 το τς αυ ρω ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη
 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
 νσ ρν τες αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τϞ ξυ υ υ λϞ τω γε
 νει προσγε νο με νος θα να τος δι α ςαυ ρϞ κα
 τη ηρ γη ται ση μεροντης γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη τορος ην πασαι αι Δυ
 να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ νϞ σι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Προεόρτιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Ϟ

Ε ν Γολ γο θα ο Κυ υ ρι ος υ ψω ω
 θεις ε ε κϞ σι ι ως ε πι Σταυ ρϞ Ϟ ειρ
 γα α σα το την η η μων σω ω τη ρι ι αν και νι
 σας πα σα αν την κτι ι σιν τα φω δε ζω ω ο
 δο ο χω ε τε θη και τρι η η με ρος ως
 Θε ε ος ε ε ξα νε ε στη Ϟ της λαμ πρα α α α
 ας και σε πτης ε γε ρ σε ως ε ε κτε λϞ Ϟ

μεν ^ϐ συν ^ϐ α ^ϐ σω ^ϐ μα ^ϐ α ^ϐ τοις ^ϐ τα ^ϐ α ^ϐ ξε ^ϐ σι ^Δ τα ^ϐ Ε ^ϐ εγ
και ^ϐ νι ^ϐ ι ^ϐ α ^ϐ πα ^ϐ αν ^ϐ τες ^ϐ

Ἔτερον. Ὅμοιον.

(Κοινὸν τοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων)

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-ϐ

Με ^ϐ σον ^ϐ της ^ϐ γης ^ϐ ο ^ϐ Κυ ^ϐ υ ^ϐ ρι ^ϐ ος ^Δ και ^ϐ θε ^ϐ ε
ος ^ϐ σω ^ϐ ω ^ϐ τη ^ϐ ρι ^ϐ ι ^ϐ αν ^ϐ δι ^ϐ α ^ϐ Σταυ ^ϐ ρο ^ϐ ο ^ϐ ειρ
γα ^ϐ α ^ϐ σα ^ϐ το ^Δ σαρ ^ϐ κω ^ϐ ω ^ϐ θεις ^ϐ ε ^ϐ ε ^ϐ κς ^ϐ σι ^ϐ ι ^ϐ ως ^ϐ εις ^ϐ α
να ^ϐ και ^ϐ νι ^ϐ ι ^ϐ σιν ^ϐ κο ^ϐ ο ^ϐ σμ ^Δ τα ^ϐ φω ^ϐ κα ^ϐ τα ^ϐ α ^ϐ τε
θει ^ϐ εις ^ϐ δε ^ϐ τρι ^ϐ η ^ϐ με ^ϐ ρος ^ϐ ε ^ϐ γη ^ϐ η ^ϐ γε ^ϐ ρται ^Δ και
ζω ^ϐ ω ^ϐ ης ^ϐ α ^ϐ αρ ^ϐ ρα ^ϐ βω ^ϐ να ^ϐ την ^ϐ ε ^ϐ αυ ^ϐ τ ^ϐ ο ^ϐ ο ^ϐ ο
ο ^Δ προ ^ϐ δει ^ϐ κνυ ^ϐ ει ^ϐ ε ^ϐ γε ^ϐ ρ ^ϐ σιν ^ϐ η ^ϐ ης ^ϐ εν ^ϐ πι ^ϐ ι
σται ^ϐ τε ^ϐ λ ^ϐ με ^ϐ ν ^ϐ τα ^ϐ Εγ ^ϐ και ^ϐ αι ^ϐ νι ^ϐ α ^ϐ τ ^Δ Θε ^ϐ ε ^ϐ ο
συ ^ϐ υν ^ϐ Α ^ϐ γγε ^ϐ ε ^ϐ λοις ^ϐ

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-ϐ

Με ^ϐ τ ^ϐ ευ ^ϐ φρο ^ϐ συ ^ϐ νης ^ϐ κρα ^ϐ α ^ϐ ζο ^ϐ με ^ϐ ν ^Δ σοι ^ϐ το
χαι ^ϐ ρε ^ϐ ε ^ϐ Πα ^ϐ ρθε ^ϐ ε ^ϐ νε ^ϐ χαι ^ϐ ρε ^ϐ α ^ϐ ρας ^ϐ η ^ϐ λυ ^ϐ υ ^ϐ τρω

σῖς τῶ Α α δαμ και αι της Ε ευ ας χαι ρε δι ης α α

νυ ψω ω θη των βρο ο των η η ς σι ι α προς

δο ξαν υ περ κο ο σμι ον τῶ γι υι ς και αι Θε

ς ς σϷ χαι ρε δι η η η η ης υπ Α

γγε λων παν το τε προ ο σκυνει ει ται εν ς ρα

νοι οῖς πα νυ υμ νη τε Θε ο ο το κε ε Μα ρι ι

α

Εἰς τοὺς Αἰῶνες.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

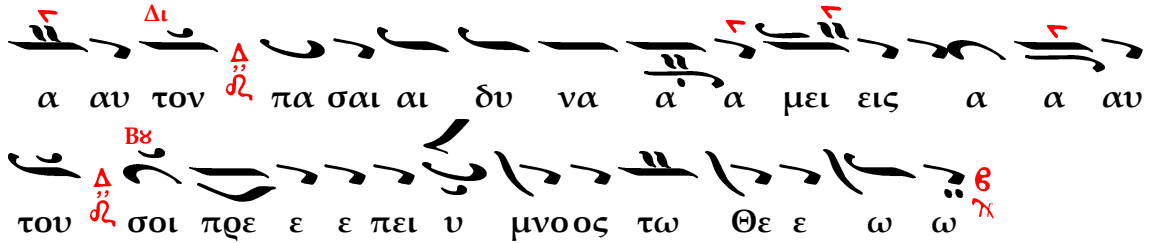
τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε

ε πει υ μνος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

Στιχηρά προσόμοια. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος οἶκος· καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον· βλυστάνει ρεῖθρα χάριτος· θαυμάτων βρῦει τὰνάματα· καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἦστραψεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανῆς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα· πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, ἀνάστασιν πάντες, καὶ ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θεῖαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἐορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, ὅπως ἴλεων εὖρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

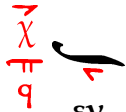
Μέσον γῆς ὑψούμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκῆπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθάρωμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεϊκῇ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἁγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει γεραίρουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μέλπουσιν.

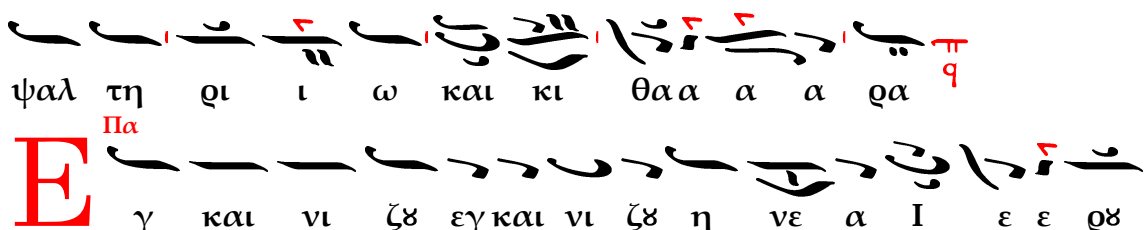
Ἔτερα Στιχηρά ἰδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸ μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

σα α λημ η κει γα α αρ σθ υ το ο φως και η
δο ξα Κυ υ ρι ι υ ε πι σε α να τε ε ε ε
τα α α αλ κε τς τον τον οι κον ο Πα τη ηρ ω κο
δο μη η σε τς τον τον οι οι κον ο Υι ος ε
στε ρε ω ω σε τς τον τον οι οι κον το Πνε μα
το Α α γι ον α νε και αι αι αι νι ι ι ι
σε το φω τι ζο ον και στη η ρι ι ζον και α γι
α ζον τας ψυ χα α α ας η η η η μων

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω
Π α λαι μεν εγ και νι ζων τον να ον ο ο Σο λο ο
μων α λο γων ζω ων θυ υ σι ι ας και ο λο
κων τω μα τα προ σε φε ρε Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
ε ο τι δε ηυ δο κη σας Σω τη τς τυ πς με ε
εν α αρ γη η η σαι γνω σθη ναι δε την α λη

θει ει αν ²² α ναι μα κτς θυ υ σι ι ας ²² τα
 πε ρα τα τς κο ο ο σμου ²² προ φε ρει τη δο ο
 ο ο ξει ει ει ει σθ ⁹ παν των γαρ δε σπο ο ο
 ζων ²² τα παν τα Α γι ι α α ζεις ²² τω Α
 γι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ⁹

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Στίχ. 5'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

πα σα πνο η αι νε σα τω
 τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ⁹

Ε^{Β8} γ και νι ζε ται ση με ε ρον ^{Πα} η εξ ε θνω ω

ων Εκ κλη η η σι ι ι ι ι α ^{Β8} τω τι μι ω

και ζω ηρ ρυ τω αι μα α τι ^{Πα} της α χρα ντς και α

κη ρα α α α τς πλε ευ ρας ^Δ τς σαρ κω θεν τος

εκ της ^{Δι} Α γι ας ^{Πα} Πα αρ θε ε ε νου ^Δ Χρι στς ς τς ς

Θε ε ς ς ς η η η η μων ^{Β8} δι ο α α θροι

σθει ει ει σαι ^{Πα} των πι στων αι χο ρει αι αι αι δο

ξα α α α σω ω ω ω μεν τον Πα τε ρα και Υι ον
 και το Α α γι ι ι ι ο ον Πνε ε ευ μα την
 μι αν Θε ε ε ο τη η τα την κρα τσ ς ς σα αν
 τα α συμ παν τα

Δόξα. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι
 Π ρος σε α αυ το ο ο ον ε πα να γου αν
 θρω ω πε ε ε γε νου ου και νο ος α αν τι ι ι πα
 α λαι αι ου ου και ψυ χης ε ο ορ τα ζε ε ε
 τα α ε εγκαι νι α α ε ε ως και ρος ο ο
 βι ι ος ε ε εγ και αι νι ι ζε ε ε σθω ω ω
 σοι οι πα α ση ης πο ο λι τει ει ει α ας
 ο ο ο δος τα αρ χαι α α α πα α ρη
 η ηλ θεν ι δου γε ε γο νε ε τα α πα α αν τα α

και αι να α του το τη ε ορ τη η η η καρ πο
 φο ο ρη η η σον την κα λην αλ λοι ω ω σι ι ιν
 α α λλοι οι ου ου ου με ε ε ε νο ος ου τως εγ
 και νι ι ι ζε ε ται α α αν θρω προς ου
 τω ω ω τι ι μα α α ται η των Εγ και αι νι
 ω ω ω ν η με ρα

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Γα ϕ

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω
 ναστων αι ω ω ω νων α μη ην
Χ ρι στε ε ο ο ο ο ο ο θε ε ο ο ο ο
 ος η η η η μων ο την ε κου ου ου σι ι ον
 στα α αυ ρω σιν εις κοι νην ε ξα να στα α α
 σιν του ου γε νους των αν θρω ω ω πω ων κα α α τα
 δε ε ξα α α με ε ε ε νο ος και τω κα λα μω
 του Στα αυ ρου ου βα φαι αις ε ρυ υ θραιστους

σαυ του ου δα α κτυ υ υ λου ους αι αι μα τω ω
 ω ω σα ας ^{Νη} τοις α α φε ^{Νη} σι ι ι μοις η η μιν ^{Πα}
 βα σι λι κως υ υ υ πο ο γρα α α ψαι ^{Πα} φι ι
 λανθρωπε ευ σα α α με ε ε ε νο ος ^{Νη} μη πα ρι δης
 η μα α ας ^{Γα} κι ιν δυ νε ε ευ ον τας ^{Πα} και πα α
 α λι ιν την α α πο σου ου δι ι α α α στα α α
 σι ιν ^{Νη} αλλ οι κτει ρη σον μο ο νε ε μα κρο ο
 ο θυ με ^{Πα} τον εν πε ε ρι ι στα α α σει ει
 λα α α ο ο ο ον σου ^{Κε} και α να στη η
 η η η η θι ι ^{Γα} πο λε μη η σο ον τους πο λε
 μου ου ον τα ας ^{Πα} η μα ας ως παν το ο δυ υ
 υ υ υ υ να α α α μος ^{Γα}

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ^{Γα} ϕ

^{Γα} Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θεω και επι γης ει ρη η νη εν αν θρω

ποισεν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

πα ντο κρα α τωρ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας

α μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα

τροσα μην ^{Γα} ²²

Κ^{Γα} αθ ε κα αστηνη με ρανευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να ²²

και εις τον αι ω να του αι ω νος ^{Γα} ²²

Κ^{Γα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι

η μας ^{Γα} ²²

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων ²² και αι νε το ον και δε δο ξα
σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην ^{Γα} ²²

Γ^{Γα} ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας ²² ²² κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ²²

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου ^{Γα} ²²

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με ^{Πα} τα δι και
ω μα τα α σου

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως

Π^{Γα} α ρα τεινοντο ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι
ι Σε

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{π ρ}

Α^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{ρ ζ}

Ἄσματικόν.

Α^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{π ρ} **Α**^{Πα} α α γι ο

ος **Ι** ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{π ρ} **Α** γι ος **Α**

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο

ο ο ν η η μα α α α α α α ας ^{ρ ζ}

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-θ

Τ ον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α γα θο

ο ο τη τος ^Δ ον ε δω ρη σω η μιν τοις α να ξι οις

Κυ ρι ε ^θ σοι προσ α γο μεν εις πρε σβει ει αν ^Δ σω ζε

τους βα σι λεις και την πο λιν σου ^θ ει ρη νευ ον τας

δι α της Θε ο το ο ο κου μο νε φι λαν θρω πε

ε ε ^Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς πγ' (83).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλάς τοῦ Κυρίου.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β'. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰστης Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς κε' (25).

Στίχ. α'. Κρινόν με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Νίφομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖρας μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ'. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ'. Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Σ ω σον ἠ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρι καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον ἠ μα α

ασ ^Δ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ξδ' (64).

Ἦχος ^Δ Δι - Θ

Στίχ. α'. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ
ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Στίχ. β'. Μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκηνώσει ἐν
ταῖς αὐλαῖς σου.

Στίχ. γ'. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ
ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἀπολυτίκιον. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ως του α νω στε ρε ω μα τος την ευ πρε πει αν ⁶
και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα ⁶ του
Α γι ου σκη νω μα τος της δο ξης σου Κυ ρι ε ^Δ
κρα ται ω σον αυ το εις αι ω να αι ω ω ω νος ^Δ
και προσ δε ξαι η μων τας εν αυ τω α παν στως προσ α
γο με νας σοι δε η η η σεις ⁶ πρε σβει αις της Θε
ο το κου ^Δ η παν των ζω η και α να στα σις ⁶

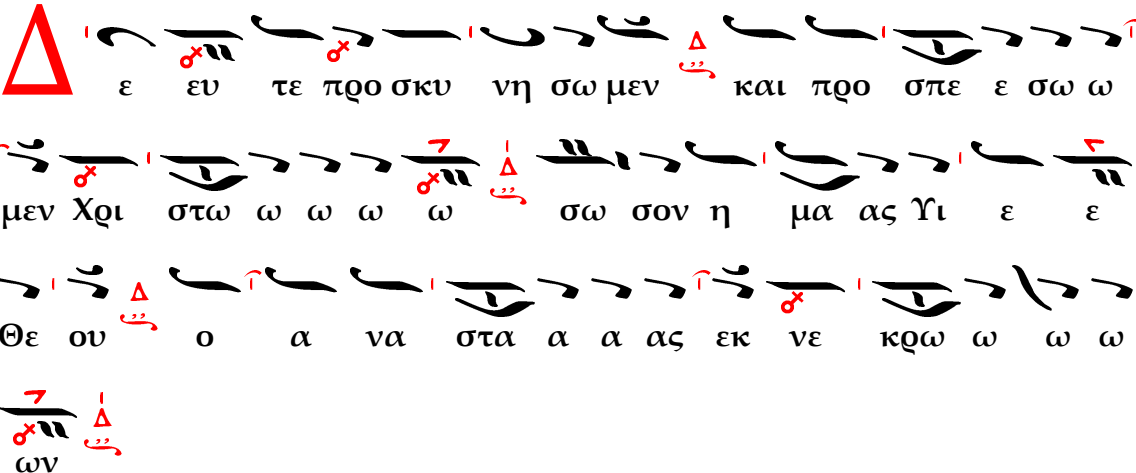
μὲ τέλος : ^Δ η παν των ζω η και α να στα σι ι ις ⁷ ^Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α ας εκ νε κρω ω ω
 ων

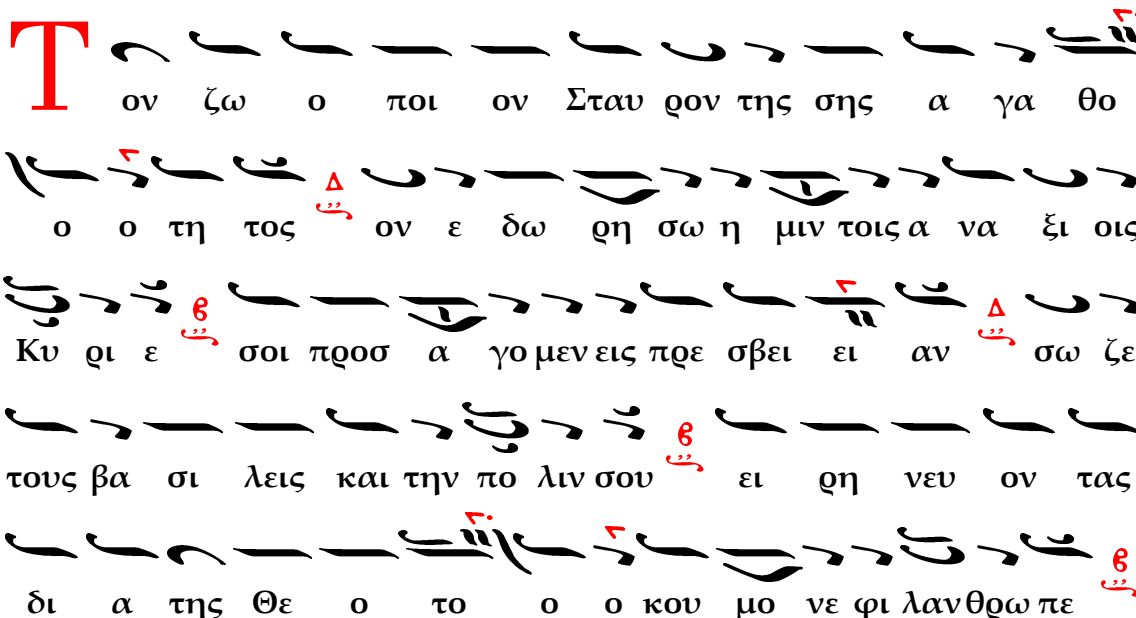
ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α
 * * *

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι-Θ

 Τον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α γα θο
 ο ο τη τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α να ξι οις
 Κυ ρι ε σοι προσ α γο μεν εις πρε σβει ει αν σω ζε
 τους βα σι λεις και την πο λιν σου ει ρη νευ ον τας
 δι α της Θε ο το ο ο κου μο νε φι λανθρω πε

Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Ως του α νωστε ρε ω μα τος την ευ πρε πει αν
και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα του
Α γι ου σκη νω μα τος της δο ξης σου Κυ ρι ε
κρα ται ω σον αυ το εις αι ω να αι ω ω ω νος
και προσ δε ξαι η μων τας εν αυ τω α παυστως προσ α
γο με νας σοι δε η η η σεις πρε σβει αις της Θε
ο το κου η παντων ζω η και α να στασις

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Ου ρα νος πολυ φω τος η Εκ κλη σι ι ι
ι ι α α νε δει χθη α παν τας φω τα γω γθ
σα τῶς πι στῶς εν ω ε στῶ τες κραυ γα ζο μεν
τον τον οι κον στε ρε ε ω σον Κυ ρι ε ε ε ε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ.

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς 132 (92).

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Τ ω ο ι ο ι ο ι κ ω σ θ π ρ ε ε π ε ι α γ ι ι α σ μ α
Κυ ρ ι ε ε ι σ μ α κ ρ ο τ η τ α η μ ε ρ ω ν

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο

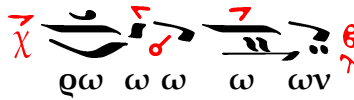
Τ ω ο ι ο ι ο ι κ ω σ θ π ρ ε ε π ε ι α γ ι ι α σ μ α
Κυ ρ ι ε ε ι σ μ α κ ρ ο τ η τ α η μ ε ρ ω ν

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἠτις οὐ οὐ σαλευθῆσεται

Τ ω ο ι κ ω σ θ π ρ ε ε ε ε ε π ε ι ε ι ε ι ε ι

 α γι ι α σ μ α α Κυ ρι ε εις μα κρο τη τα η με

 ρω ω ω ω ν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

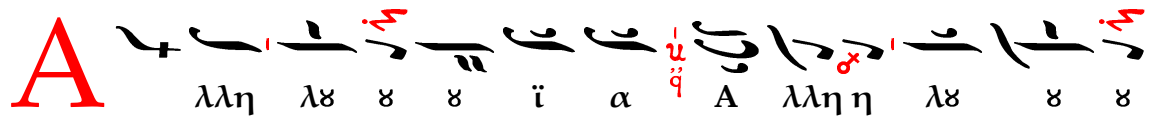
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(γ' 1-4).

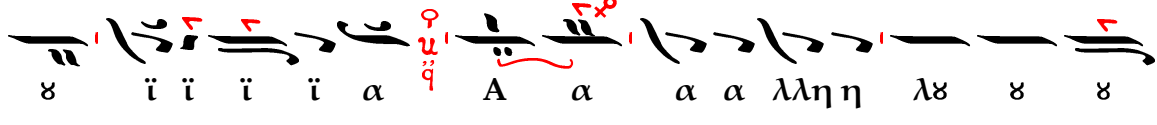
Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, «πιστὸν» ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς «καὶ Μωϋσῆς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ». Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωϋσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τίνος, ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πς').

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

 Α λλη λη η η α Α λλη η η λ η η η

 η η η η η α Α α α α λλη η η λ η η η

 η η η η η α

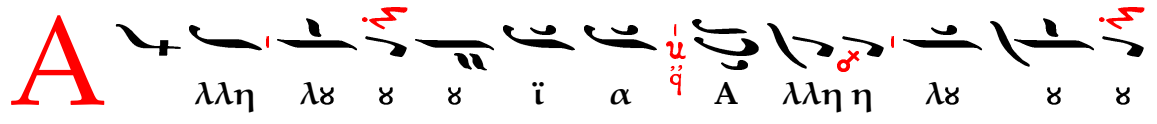
Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ

Κύριος τὰς πύλας Σιών

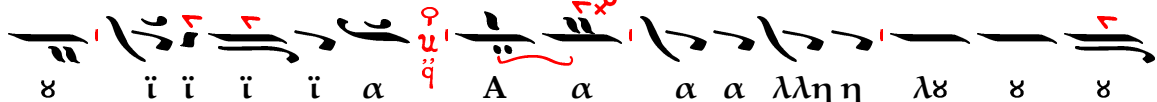
 υ περ πα ντα τα θε με ε ε

 λι α α α α Ι ι α α ακωβ

 Α λλη λη η η α Α λλη η η λ η η η

 η η η η η α Α α α α λλη η η λ η η η

ⲛ ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περι σου
ⲛ ⲛ ⲛ ⲛ ⲛ
η πο λι ι ις

ⲧⲉ ⲛ Ⲑⲉ ⲉ ⲉ ⲛ

A λλη λⲛ ⲛ ⲛ ⲓ ⲁ A λληη λⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲁ A α α α λληη λⲛ ⲛ ⲛ ⲛ

ⲛ ⲛ ⲛ ⲓ ⲓ ⲁ α α α α

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(ιϚ' 13-19).

(Ζήτηει τῇ ΚΘ' Ἰουνίου, τῶν ἀγ. ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἥλιαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἦχος ἰϛ' Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σολ οιοι οιοι οιοι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

Ο ι οιοι οιοι οιοι τα α α α Χε ε ε ε

ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι. ς

Πᾶ τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης οουρανοςκαι ηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοις ευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

Σευμνουουμεν Σευλογουουμεεε

εν Σοιευχαριστουμεν Κυριεκαιδεομε

θαασουουουουο Θεοοοοοοοο

οοοςημωωων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Αξιονεστινωςααληηηθωωωως

μααακααριζειεινσετην Θεεεο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

Κοινωνικὸν τῶν Ἐγκαινίων, κυρ-Δημητρίου Λώτου,
 Χίου, καὶ Πρωτοφάλτου Σμύρνης, ἐξήγησις
 Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

K ^M ^{Πα}
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

^{Zω} ^M
 χυ υ υ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
^{Πα} ^{Νη} ^{Πα}
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
^M ^{Πα}
 χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
^Π ^Π
 υ Κυ υ ρι ι ε ε ε η γα α α
^M ^{Νη}
 α α α α α α πη η η η η η η η η
^{Πα}
 γα α πη σα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
^M ^{Πα} ^{Κε}
 πη σα α α α ευ πρε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε Δι Κε ε ε ε ε ε χε ε ε ε M
 πει ει
 ει ει ει ει Ευ προ ε ε επει ει α α αν
 Πα ο
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 Κε
 οι οι οι οι οι οι χοι οι οι οι οι οι οι οι
 Πα ο
 οι οι χοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 Κε M
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι κϝ ϝ ϝ
 Κε M Κε Πα ο
 ϝ οι οι κϝ ϝ σϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ιε ρα ρα ιε ιε ρα ρα ιε ιε ιε ρα ρα ιε ε
 ε ε ρα α ιε ε ε Ζ' E ε ε ιε ρα E ε ε
 ιε ρα ιε ιε ρα ρα ιε ρα ιε ιε ιε ρα ρα ιε Ζ'
 Κε M Πα ο
 τε ε ιε ρα α ιε ε ρα ρα α ιε τε ε
 ιε ρα ρα ιε ρα ιε ε ιε ρα ρα ιε ε ε ιε ρα ρα
 Δι
 ιε τε ε ε ιε ρα α α ιε ρα ρα α ιε ε ιε ρα
 Πα ο
 ρα ιε ε Α α α α λη λϝ ϝ ϝ ι α
 π
 α α α α α α α α α α α

Ἐξηγήθη ια΄ Ἰουλίου ,βια΄ , ἐκ τοῦ χφ. τοῦ Ἀποστόλου Ζαφειροπούλου, ἀντεγράφη ιβ΄ Σεπτεμβρίου ,βιβ΄ , ΙΑ.

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νὸν ^Δ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὸ αἰὼ ὦ νος ^θ (δὶς)

Tὸ ὄνομα Κυρίου ἡ εὐλογία

μὲ ἐ ἐ ἐ ἐ νο ο ο ον ^Ζ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς

τὸ αἰὼ ὦ νο ο ος ^Δ